

Стоилъ.

Зная азъ! На ти тебе да видишъ какво зная (*удря го съ плесници*), на ти и таз', па на ти и една третя да ся научишъ. (*Стоилъ съ Грабча излизатъ*).

Кольо, самъ.

Чортъ да земне и истината и она, който я казва. Лоша работа е въ днешне время чилъкъ да е вѣренъ и да казва истината. Чортъ да мя земне ако реча да повторя нѣкогаждъ за да кажа истината. Господарьтъ, да речемъ, пакъ да ся търпи! Господарь е, какво мога да сторя? Но този другийтъ господинъ, гдѣто е влѣзълъ тѣй подъ кожата му и борави въ таз' къща денъ и нощъ, да стонъ тѣй да ми попржжя и да мя бие? Ще види тоя! Деща му и азъ отъ ръка, ако ми прилѣгне.

СЦЕНА ШЕСТА.

МАРІЯ, ФРОСИНКА, КОЛЬО.

Фросинка.

Можешъ ли ми каза, бай Кольо, ако е тука господарьтъ?

Кольо.

Тука е, да, тука е. Хж! Зная много добръ чи е тука.